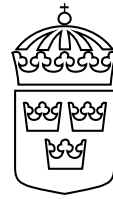

Regeringens proposition

2021/22:89

Extra ändringsbudget för 2022 – Fler åtgärder på Prop. skatteområdet med anledning av coronaviruset 2021/22:89

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 20 januari 2022

Lena Hallengren

Mikael Damberg
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I denna proposition lämnar regeringen förslag till ytterligare åtgärder på skatteområdet med anledning av spridningen av sjukdomen covid-19.

I propositionen föreslås att den tillfälliga skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering, som har gällt sedan våren 2020, förlängs till att gälla fram till och med den 30 juni 2022. Lagändringarna i denna del föreslås träda i kraft den 1 mars 2022.

Det föreslås även vissa förändringar av regelverket om s.k. tillfälliga anstånd. Ändringarna innebär bl.a. att anstånd med inbetalning av dels avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter, dels mervärdesskatt vars redovisningsperiod är en kalendermånad får beviljas för högst nio redovisningsperioder vardera. För mervärdesskatt vars redovisningsperiod är ett kalenderkvartal får anstånd beviljas för högst tre redovisningsperioder. Vidare föreslås det att anstånd för dessa skatter och avgifter får beviljas även för redovisningsperioder som infaller under oktober–december 2021. Det föreslås också att anstånd med inbetalning av mervärdesskatt vars redovisningsperiod är ett beskattningsår får beviljas för högst två redovisningsperioder, och att anstånd även får beviljas för sådan skatt som ska deklarerats senast den 17 januari 2023. Lagändringarna i denna del föreslås träda i kraft den 8 februari 2022.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagförslag	5
2.1	Förslag till lag om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall	6
3	Ärendet och dess beredning	8
3.1	Skäl för ändringar i statens budget och förkortad motionstid	8
3.2	Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering	9
3.3	Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt	9
4	Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering	10
4.1	Bakgrund	10
4.2	Skatte- och avgiftsfriheten förlängs	10
4.3	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	12
4.4	Konsekvensanalys	12
5	Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt	16
5.1	Befintliga regler om tillfälliga anstånd	16
5.2	Anstånd ska kunna beviljas för fler redovisningsperioder	18
5.3	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	23
5.4	Konsekvensanalys	23
6	Författningskommentar	31
6.1	Förslaget till lag om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering	31
6.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall	31
7	Ändringar i statens budget för 2022	32
7.1	Ändringar av statens inkomster	32
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering	36
Bilaga 2	Lagförslag i promemorian Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering	37
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering	38
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt	39

Bilaga 5	Lagförslag i promemorian Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt	40	Prop. 2021/22:89
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt.....	42	
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 januari 2022.....		43	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar förslaget till lag om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering (avsnitt 2.1 och 4).
2. Riksdagen antar förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall (avsnitt 2.2 och 5).
3. Riksdagen godkänner ändrad beräkning av inkomster i statens budget för 2022 (avsnitt 7.1 tabell 7.1).

Riksdagen beslutar att förkorta motionstiden till tre dagar.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen ska inte tas upp till beskattning enligt inkomstskattelagen (1999:1229) trots vad som föreskrivs om förmåner i 11 kap. den lagen.

2 § Förmån som är skattefri enligt denna lag ska inte heller tas upp till beskattning enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

3 § Förmån som avses i denna lag är avgiftsfri enligt socialavgiftslagen (2000:980), lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2022.
 2. Lagen tillämpas på förmån som lämnas efter den 31 december 2021.
 3. Lagen upphör att gälla vid utgången av juni 2022.
 4. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förmån som har lämnats under perioden 1 januari–30 juni 2022.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

Härigenom föreskrivs att 1 och 1 a §§ lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Skatteverket får efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 7 a, 11–15 och 23 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) bevilja anstånd för redovisningsperioder som infaller under januari 2020–januari 2021 med inbetalning av

Skatteverket får efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 7 a, 11–15 och 23 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) bevilja anstånd för redovisningsperioder som infaller under januari 2020–januari 2021 och oktober–december 2021 med inbetalning av

1. avdragen skatt och arbetsgivaravgifter som ska redovisas i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 19 § 1 skatteförfarandelagen, och

2. mervärdesskatt som ska redovisas i en sådan deklaration som avses i 26 kap. 5 § skatteförfarandelagen, och vars redovisningsperiod är en kalendermånad eller ett kalenderkvartal enligt 26 kap. 10 och 11 §§ samma lag.

Anstånd enligt första stycket 1 får beviljas för högst *sju* redovisningsperioder. Anstånd enligt första stycket 2 får beviljas för högst *sex* redovisningsperioder om redovisningsperioden är en kalendermånad, och för högst *två* redovisningsperioder om redovisningsperioden är ett kalenderkvartal.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 12 mars 2022. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

Anstånd enligt första stycket 1 får beviljas för högst *nio* redovisningsperioder. Anstånd enligt första stycket 2 får beviljas för högst *nio* redovisningsperioder om redovisningsperioden är en kalendermånad, och för högst *tre* redovisningsperioder om redovisningsperioden är ett kalenderkvartal.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 12 februari 2023. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

Skatteverket får efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 13, 15 och 23 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) bevilja anstånd med inbetalning av mervärdesskatt, om

1. mervärdesskatten ska redovisas i en sådan deklaration som avses i 26 kap. 5 § skatteförfarandelagen,

2. redovisningsperioden för mervärdesskatten är ett beskattningsår enligt 26 kap. 11 § samma lag, och

3. deklarationen för mervärdesskatten ska ha kommit in till Skatteverket under perioden 27 december 2019–17 januari 2022 enligt 26 kap. 33, 33 a eller 33 b § samma lag.

Anstånd får beviljas för högst *en redovisningsperiod*.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 17 januari 2023. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

3. deklarationen för mervärdesskatten ska ha kommit in till Skatteverket under perioden 27 december 2019–17 januari 2023 enligt 26 kap. 33, 33 a eller 33 b § samma lag.

Anstånd får beviljas för högst *två redovisningsperioder*.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 17 januari 2024. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

Denna lag träder i kraft den 8 februari 2022.

² Senaste lydelse 2021:52.

3 Ärendet och dess beredning

3.1 Skäl för ändringar i statens budget och förkortad motionstid

Enligt riksdagsordningen får regeringen vid högst två tillfällen lämna en proposition med förslag till ändringar i statens budget för det löpande budgetåret (9 kap. 6 § första stycket). En sådan proposition lämnas i anslutning till budgetpropositionen eller den ekonomiska vårpropositionen (tilläggsbestämmelse 9.6.1). Förslag till ändringar i budgeten får dock lämnas vid andra tillfällen om regeringen anser att det finns särskilda skäl (9 kap. 6 § andra stycket).

I slutet av november 2021 ökade spridningen av sjukdomen covid-19 återigen i Sverige, med en viss ökad belastning på hälso- och sjukvården som följd. En ny virusvariant började också få stor spridning i länder i Europa. I början av december 2021 presenterade regeringen en åtgärdsplan för införande av smittskyddsåtgärder och återinförande av vissa ersättningar för att minska smittspridningen. Regeringen presenterade även en plan för vilka företagsstöd som skulle förlängas och återinföras vid behov. Nya skärpta rekommendationer, allmänna råd och restriktioner infördes under december 2021 till följd av ökad smittspridning, bl.a. i länder i vårt närområde. I mitten av januari 2022 vidtogs ytterligare smittskyddsåtgärder, till följd av en kraftigt ökad smittspridning i landet. Mot denna bakgrund lämnade regeringen den 18 januari 2022 en extra proposition med förslag till ändringar i statens budget för 2022. Propositionen avsåg ersättningar på sjukförsäkringsområdet, stöd till företag, medel för testning och smittspårning samt andra åtgärder med anledning av coronaviruset (prop. 2021/22:86).

De skärpta rekommendationerna och restriktionerna bedöms vara nödvändiga som ett komplement till vaccinering. Användningen av vaccinationsbevis är en smittskyddsåtgärd som även gör det möjligt för företag och organisationer att upprätthålla viss verksamhet. Regeringen har beslutat om utökade möjligheter till användning av vaccinationsbevis vilka kan komma att nyttjas vid en ökad vaccinationstäckning med dos tre. Vissa verksamheter kan ändå komma att drabbas hårt ekonomiskt av de restriktioner som har införts. Det finns mot denna bakgrund behov av att skyndsamt vidta fler åtgärder på skatteområdet för att begränsa smittspridningen, förstärka stöd till företag samt i övrigt dämpa de negativa konsekvenserna av smittspridningen i samhället. Regeringen anser därför att det finns särskilda skäl för att lämna ytterligare förslag till ändringar i statens budget för 2022.

Regeringen anser vidare mot bakgrund av vad som ovan anförts att det finns synnerliga skäl för riksdagen att besluta om förkortad motionstid. Regeringen föreslår att motionstiden förkortas till tre dagar.

3.2 Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering Prop. 2021/22:89

Inom Finansdepartementet har det utarbetats en promemoria med förslag om förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering genom införande av en ny tillfällig lag. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2021/03915).

Lagrådet

Förslaget till lag om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering innebär i sak att den skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering som gällde enligt två lagar (SFS 2020:374 och 2021:300) om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering och gåva till anställda förlängs till att gälla fram till den 30 juni 2022. Lagrådet lämnade förslaget till den tidigare lagen (2020:374) om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering och gåva till anställda utan erinran. Mot denna bakgrund bedömer regeringen att det nu aktuella förslaget är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Regeringen har därför inte inhämtat Lagrådets yttrande över förslaget.

3.3 Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt

Inom Finansdepartementet har promemorian Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt tagits fram. Promemorian innehåller bl.a. förslag om att anstånd ska kunna beviljas för fler redovisningsperioder. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2021/04052).

Lagrådet

Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Regeringen har därför inte inhämtat Lagrådets yttrande över förslaget.

4 Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering

4.1 Bakgrund

Från den 1 april 2020 gällde enligt en tillfällig lag att förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen inte skulle tas upp till beskattning. Den som utgav förmånen skulle heller inte betala arbetsgivaravgifter på förmånen i fråga. Syftet med skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering var att underlätta för arbetsgivare att erbjuda gratis parkering till dem som under pågående pandemi måste ta sig till och från sin arbetsplats, för att därigenom begränsa smittspridningen av sjukdomen covid-19. Den tillfälliga lagen upphörde att gälla vid utgången av 2020. Den 1 maj 2021 förlängdes skattefriheten för förmån som lämnas under perioden 1 januari–31 december 2021 genom en ny tillfällig lag. Den lagen upphörde att gälla den 31 december 2021.

4.2 Skatte- och avgiftsfriheten förlängs

Regeringens förslag: Skattefriheten för förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen förlängs till att gälla förmåner som lämnas under perioden 1 januari–30 juni 2022.

Förmån av fri parkering ska också vara avgiftsfri enligt socialavgiftslagen, lagen om allmän pensionsavgift och lagen om allmän löneavgift och ska inte heller tas upp till beskattning enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslogs att skattefriheten för förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen skulle förlängas till att gälla förmåner som lämnas under perioden 1 januari–31 mars 2022.

Remissinstanserna: En flertal remissinstanser tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. Bland dessa finns *Arbetsgivarverket*, *Ekonomistyrningsverket*, *Folkhälsomyndigheten*, *Skatteverket* och *Svenskt näringsliv*.

Srf Konsulterna, *Sveriges Kommuner och Regioner (SKR)* och *Tjänstemännens centralorganisation (TCO)* tillstyrker också förslaget, men anser att den tillfälliga skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering ska få längre giltighetstid. *Srf Konsulterna* framhåller att det är sannolikt med ytterligare förlängningar av den tillfälliga skatte- och avgiftsfriheten och att frekventa justeringar av gällande rätt medför ovisshet och merarbete för arbetsgivarna. *SKR* och *TCO* lyfter fram att ytterligare en förlängning med retroaktiv tillämpning skulle medföra en ökad administrativ börda, t.ex. i form av rättelser av tidigare lämnade arbetsgivardeklarationer. *Region Stockholm*, som tillstyrker förslaget, framhåller vikten av att skatte- och avgiftsfriheten fortsätter att gälla även efter den 31 mars 2022 om smittspridningen fortsatt är på en hög nivå.

Konjunkturinstitutet och *Stockholms kommun* tillstyrker förslaget men påpekar vikten av att skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering upphör när smittspridningen minskar, eftersom ökat bilresande inte är i linje med klimatmålen.

Även *Företagarna* tillstyrker förslaget, men efterlyser en redovisning av om skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering faktiskt har medfört minskad smittspridning.

Förslaget avstyrks av *Svensk Kollektivtrafik* som framför att staten fullt ut ska kompensera de uteblivna intäkter som följer av förslaget, att den ekonomiska ersättning som hittills har avsatts för den regionala kollektivtrafiken långt ifrån är tillräcklig samt att behovet av ekonomisk ersättning kan öka ytterligare. Det anförs även att förslaget kommer att öka utsläppen av växthusgaser och andra luftföroreningar.

Skälen för regeringens förslag: Spridningen av det virus som orsakar sjukdomen covid-19 pågår alltjämt i Sverige och i omvärlden. Regeringen och Folkhälsomyndigheten gör bedömningen att vi nu befinner oss i en situation med en ökad smittspridning och ökad vårdbelastning. Folkhälsomyndigheten har beslutat nya rekommendationer som gäller från och med den 8 december 2021. I mitten av januari 2022 vidtog myndigheten ytterligare smittskyddsåtgärder till följd av en kraftigt ökad smittspridning i landet (Folkhälsomyndighetens föreskrifter och allmänna råd HSLF-FS 2022:1 och 2022:2). I rekommendationerna anges bl.a. att vuxna om det är möjligt bör undvika trängsel i kollektivtrafik genom att välja att resa andra tider än i rusningstrafik eller använda andra färd sätt, som t.ex. att gå, cykla eller åka bil.

Mot bakgrund av dessa nya rekommendationer finns det ett fortsatt behov av att kunna ta sig till arbetet på annat sätt än med kollektiva färdmedel och även behov av att kunna få fri parkering i anslutning till arbetsplatsen utan att detta förmånsbeskattas. Den tillfälliga skattefriheten för förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen bör därför förlängas.

I promemorian föreslogs att den förlängda skattefriheten skulle gälla under perioden 1 januari–31 mars 2022. Med hänsyn till den nya virusvarianten och till den ökning av smittspridningen som skett sedan förslaget remitterades anser regeringen att det finns skäl att något förlänga perioden av skattefrihet. Med anledning av vad bl.a. *Konjunkturinstitutet*, *Region Stockholm*, *Srf Konsulterna*, *SKR* och *Stockholms kommun* har anfört om lagens giltighetstid vill regeringen framhålla att det av miljöskäl är viktigt att den tillfälliga skatte- och avgiftsfriheten inte gäller längre än vad som är motiverat ur smittskyddssynpunkt. Samtidigt ska ökade administrativa bördor så långt som möjligt undvikas. Det är därför angeläget att skattefriheten inte får för kort giltighetstid. Regeringen anser att en lämplig avvägning är att låta skattefriheten för förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen gälla fram till utgången av juni 2022.

Förmån av fri parkering ska också vara avgiftsfri enligt socialavgiftslagen (2000:980), lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Förmånen ska heller inte tas upp till beskattning enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Den tillfälliga skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering som har gällt till och med den 31 december 2021 regleras i lagen (2021:300) om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering och gåva till anställda. Den lagen upphörde att gälla vid utgången av december 2021. Det föreslås därför att förlängningen av skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering regleras i en ny, tillfällig lag.

Företagarna har synpunkter på konsekvensanalysen. *Svensk Kollektivtrafik* anser att staten fullt ut ska kompensera de uteblivna biljettintäkter som förslaget innebär. Dessa synpunkter behandlas i avsnitt 4.4.

4.3 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Den nya lagen om fortsatt tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering ska träda i kraft den 1 mars 2022. Lagen tillämpas på förmån som lämnas efter den 31 december 2021.

Lagen ska upphöra att gälla vid utgången av juni 2022.

Den upphävda lagen ska dock fortfarande gälla för förmån av fri parkering som har lämnats under perioden 1 januari–30 juni 2022.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. I promemorian föreslogs att den nya lagen skulle upphöra att gälla vid utgången av mars 2022.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt över förslaget om ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.

Skälen för regeringens förslag: Det är angeläget att den nya lagen om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering träder i kraft så snart som möjligt för att undvika ökade administrativa bördor i form av bl.a. rättelser av arbetsgivardeklarationer. Lagen föreslås träda i kraft den 1 mars 2022.

För att förlängningen av den nuvarande skatte- och avgiftsfriheten ska kunna ske utan avbrott bör den nya lagen tillämpas på förmån som lämnas efter den 31 december 2021.

Syftet med skatte- och avgiftsfriheten är att under en begränsad tid öka incitamentet för anställda att resa med egen bil till arbetet för att på så sätt minska smittspridningen av covid-19. Lagen ska därför vara tillfällig och föreslås upphöra vid utgången av juni 2022. Remissinstansernas synpunkter på längden på den föreslagna skatte- och avgiftsfriheten behandlas i avsnitt 4.2. Den upphävda lagen ska fortfarande tillämpas för förmån som har lämnats under perioden 1 januari–30 juni 2022.

4.4 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslaget effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner.

Syfte och alternativa lösningar

Förslaget om ett generellt tidsbegränsat undantag från förmånsbeskattning av fri parkering syftar till att bidra till en minskad smittspridning av covid-19 i samhället och bedöms vara av värde för samhället i stort. Skulle förslaget inte komma till stånd minskar incitamentet för anställda att resa med egen bil till arbetet. Detta kan i sin tur leda till högre smittspridning än om förslaget genomförs. Övriga effekter som beskrivs nedan utelämnas också. *Företagarna* efterfrågar en redovisning av huruvida skattefriheten hittills har medfört minskad smittspridning. Skattefrihetens effekt på smittspridningen har inte utvärderats och det bedöms vara mycket svårt att koppla en enskild åtgärd, av många, till utvecklingen av smittspridningen i Sverige. Regeringen anser, liksom Folkhälsomyndigheten också anför i sitt remissvar, att förslaget minskar administrationen för arbetsgivare som vill underlätta medarbetares följsamhet till rekommendationer att hålla avstånd och undvika trängsel i kollektivtrafiken, för att minska smittspridning av covid-19.

En alternativ lösning till undantaget från förmånsbeskattningen skulle kunna vara att införa ett motsvarande stöd på utgiftssidan. Detta alternativ bedöms dock bli mer administrativt betungande än att förlänga den befintliga skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering. I övrigt bedöms det inte finnas någon lämplig alternativ lösning.

Offentligfinansiella effekter

Uppskattningen av de offentligfinansiella effekterna av den förlängda skatte- och avgiftsfriheten för fri parkering är baserad på samma antaganden som gjordes vid införandet av skattefriheten i prop. 2019/20:166 och vid förlängningen av skatte- och avgiftsfriheten i prop. 2020/21:166. I beräkningen av effekterna av förslaget har dock hänsyn tagits till skillnaden i längd på perioden med skattefrihet. Beräkningarna är baserade på uppgifter i Statistiska centralbyråns FASIT-modell. Det senaste året där uppgift om parkeringsförmån finns tillgänglig är 2018. Förekomsten av förmån av fri parkering kan dock ha ändrats sedan 2018. Det är en större andel av de anställda som arbetar hemifrån helt eller delvis och därmed eventuellt inte nyttjar parkering vid arbetsplatsen. Bland anställda som inte arbetar hemifrån kan dock andelen som använder bil och har parkeringsförmån ha ökat.

En förlängning av den tillfälliga skattefriheten för fri parkering under perioden januari–juni 2022 uppskattas minska inkomstskatten med ca 36 miljoner kronor, varav ca 24 miljoner kronor är kommunal inkomstskatt och ca 12 miljoner kronor är statlig inkomstskatt. Arbetsgivaravgifter inklusive allmän löneavgift uppskattas minska med ca 24 miljoner kronor samtidigt som indirekta effekter av minskade arbetsgivaravgifter uppstår för bolagsskattebasen som ökar i samma omfattning. Nettoeffekten på skatteintäkterna 2022 med hänsyn till ökade intäkter av bolagsskatt uppskattas till ca -55 miljoner kronor.

Eftersom åtgärden är temporär uppstår inga betydande offentligfinansiella effekter för åren efter 2022 (se tabell 4.1).

Åtgärden innebär en tillfällig skatteutgift för skattefri förmån av fri parkering under 2022.

Tabell 4.1 Offentligfinansiella effekter av förslag om fortsatt skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering

Miljarder kronor

Effekt från	Bruttoeffekt		Periodiserad nettoeffekt		Varaktig effekt
	2022	2022	2023	2024	
2022-01-01	-0,06	-0,06	0,00	0,00	0,00

Källa: Statistiska centralbyrån och egna beräkningar.

Effekter för enskilda och offentlig sektor

Förslaget innebär att personer som får förmån i form av fri parkering under perioden januari–juni 2022 inte behöver betala inkomstskatt på värdet av förmånen. Skattelättnaden för enskilda till följd av detta beräknas uppgå till ca 36 miljoner kronor. Ungefär 43 000 personer beräknas beröras av förslaget, baserat på uppgifter om parkeringsförmån 2018. Det genomsnittliga förmånsvärdet uppskattas vara ca 3 600 kronor per förmånstagare och år. Vid ett motsvarande förmånsvärde för parkering på 300 kronor per månad är skattelättnaden till följd av förslaget för en person med högsta marginalskatt, 55 procent, ca 165 kronor per månad. Fler anställda kan också komma att erbjudas parkeringsförmån när kostnaden för detta sjunker för arbetsgivaren.

Den tillfälliga skattefriheten för fri parkering bedöms minska den kommunala inkomstskatten med ca 24 miljoner kronor. Kostnaden för arbetsgivare i offentlig sektor för att erbjuda anställda fri eller rabatterad parkering minskar dock också till följd av förslaget.

Förslaget syftar till att minska smittspridningen i samhället genom att öka incitamentet att åka bil till arbetet och därigenom minska trängseln i kollektivtrafiken. Förslaget kan därmed komma att få viss påverkan på biljettintäkterna i lokal- och regionaltrafiken. *Svensk Kollektivtrafik* anser att staten fullt ut ska kompensera de uteblivna intäkter som förslaget innebär. Effekten på biljettintäkterna av förslaget om tillfällig skattefrihet för fri parkering är osäker men bedöms bli marginell. Kompensation för uteblivna intäkter som uppstår till följd av andra åtgärder och rekommendationer för att minska trängseln i kollektivtrafiken ligger utanför detta lagstiftningsärende.

Effekter för företagen

För företagen innebär förslaget om förmån av fri parkering att de under perioden januari–juni 2022 inte behöver betala arbetsgivaravgifter för befintliga parkeringsförmåner. De kan också erbjuda fler anställda fri parkering utan att behöva betala arbetsgivaravgifter på värdet av parkeringen. Vid det uppskattade genomsnittliga förmånsvärdet för parkering innebär förslaget minskade arbetsgivaravgifter med ca 570 kronor per anställd med parkeringsförmån under januari–juni 2022.

Antalet företag som har anställda med parkeringsförmån går inte att beräkna baserat på tillgängliga uppgifter. Antalet personer ger dock en indikation på hur många företag det som mest kan röra sig om. År 2018

uppskattas ungefär 39 000 anställda i privat sektor ha haft förmån av fri parkering.

Anställda med parkeringsförmån 2018 var överrepresenterade i stora och medelstora företag. De var också överrepresenterade i bl.a. näringsgrenarna informations- och kommunikationsverksamhet, försörjning av el, gas, värme och kyla, finans- och försäkringsverksamhet, fastighetsverksamhet samt transport och magasinering.

Den administrativa bördan för företag som har anställda med förmåns-parkering kan eventuellt öka något. Att skatte- och avgiftsfriheten för fri parkering föreslås gälla från 1 januari 2022 samtidigt som lagen träder i kraft 1 mars innebär att lämnade arbetsgivardeklarationer för anställda med förmåns-parkering i januari behöver ändras. Tidsåtgången för att göra en justering och lämna in en ny arbetsgivardeklaration är väldigt osäker. Den första ändringen av en arbetsgivardeklaration tar sannolikt längre tid att göra än de efterföljande. Företag med ett flertal anställda med parkeringsförmån har därmed sannolikt en i genomsnitt mindre tidsåtgång per uppgift jämfört med ett företag där endast en eller ett fåtal arbetsgivardeklarationer behöver ändras. För de månader där arbetsgivardeklarationen ännu inte lämnats till Skatteverket bedöms de administrativa kostnaderna vara oförändrade eller minska eftersom företagen inte behöver redovisa den skattefria förmånen i arbetsgivardeklarationen. Eventuella effekter på konkurrensförhållanden mellan företagen bedöms dock vara försumbara.

Skatteverket kommer att behöva uppdatera externt informationsmaterial för att underlätta för företagen. Någon särskild hänsyn till små företag bedöms inte behöva tas utöver detta.

Effekter för miljön

Förslaget om förmån av fri parkering syftar till att fler personer ska åka med bil i stället för med kollektivtrafik till arbetet för att minska smittspridningen i samhället. En negativ effekt av detta är att utsläppen av koldioxid och andra luftföroreningar från biltrafiken kan öka något.

Sysselsättningseffekter

Förslaget om förmån av fri parkering bedöms inte ha någon effekt på sysselsättningen. Förslaget syftar dock till att fler ska åka bil till arbetet och därmed minska smittspridningen i samhället. Om det därmed kan minska sjukfrånvaron är effekten på arbetade timmar positiv.

Effekter för jämställdheten och inkomstfördelningen

Fler män (ca 25 000) än kvinnor (ca 18 000) hade parkeringsförmån 2018. Könsfördelningen bland de personer som har parkeringsförmån 2022 kan dock se annorlunda ut. Förslagets effekt på den ekonomiska jämställdheten bedöms sammantaget vara begränsad och kortsiktig.

Personer med parkeringsförmån hade i genomsnitt högre disponibel inkomst än personer utan sådana förmåner. Förslaget kan därmed marginellt och kortsiktigt bidra till en högre spridning i fördelningen av disponibel inkomst.

Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Skatteverket kommer att behöva uppdatera internt och externt informationsmaterial och förslaget kan förväntas leda till ett ökat antal frågor till Skatteverket från arbetsgivare och enskilda. Förslaget kan också komma att medföra ett ökat antal omprövningar av arbetsgivardeklarationer vilket innebär att viss tid kan tillkomma för ärendehantering. Tillkommande kostnader ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget bedöms inte medföra att antalet mål i de allmänna förvaltningsdomstolarna kommer att påverkas i någon större utsträckning.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten. Förslaget innebär att förmån som skulle ha beskattats enligt såväl inkomstskattelagen som lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta undantas från beskattning. Förslaget innehåller inga regler som direkt eller indirekt leder till en mindre förmånlig skattemässig behandling av fysiska eller juridiska personer som kommer från andra medlemsstater och som utnyttjar den fria rörligheten.

5 Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt

5.1 Befintliga regler om tillfälliga anstånd

Under finanskrisen 2008–09 infördes tillfälliga anståndsbestämmelser genom lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall (prop. 2008/09:113, bet. 2008/09:SkU27, rskr. 2008/09:175). Möjligheten att bevilja anstånd enligt den lagen var tidsbegränsad men lagen som sådan var inte tillfällig.

Regeringen har med anledning av spridningen av sjukdomen covid-19 och dess konsekvenser föreslagit ändringar i lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall i tre extra ändringsbudgetar för 2020 och i två extra ändringsbudgetar för 2021. Regeringen har även föreslagit att anståndstiden för de s.k. tillfälliga anstånden ska kunna förlängas med ytterligare som längst 15 månader och att en avbetalningsplan då ska löpa samtidigt, se avsnitt 5.2. De sistnämnda lagändringarna föreslås träda i kraft den 7 mars 2022 (prop. 2021/22:65).

Nedan beskrivs relevanta delar i lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall, med beaktande av de ändringar som trädde i kraft den 30 mars 2020 (prop. 2019/20:132, bet. 2019/20:FiU53, rskr. 2019/20:194), den 6 april 2020 (prop. 2019/20:151, bet. 2019/20:FiU55, rskr. 2019/20:204), den 1 juni 2020 (prop. 2019/20:166, bet. 2019/20:FiU59, rskr. 2019/20:276), den 5 februari 2021 (prop. 2020/21:77, bet. 2020/21:FiU40, rskr. 2020/21:175) och den 26 april 2021 (prop. 2020/21:166, bet. 2020/21:FiU49, rskr. 2020/21:248).

Av 1 § framgår bl.a. att Skatteverket efter ansökan får bevilja anstånd med inbetalning av dels avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter, dels mervärdesskatt som redovisas månadsvis eller kvartalsvis, och som gäller för redovisningsperioder som infaller under januari 2020–januari 2021. Anstånd får beviljas för högst sju redovisningsperioder för avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter och för högst sex redovisningsperioder för mervärdesskatt som redovisas månadsvis. För mervärdesskatt som redovisas kvartalsvis får anstånd beviljas för högst två redovisningsperioder. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 12 mars 2022. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt en viss bestämmelse i skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

I 1 a § finns en motsvarande möjlighet för den som redovisar mervärdesskatt helårsvis att få anstånd med inbetalning av mervärdesskatt som ska redovisas under perioden 27 december 2019–17 januari 2022. Anstånds-möjligheten gäller för en redovisningsperiod, dvs. ett beskattningsår. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 17 januari 2023. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år.

Enligt 2 § ska anstånd beviljas om inte särskilda skäl talar emot det. Det-samma gäller förlängning av anståndstiden.

Av 3 § framgår att Skatteverket ska återkalla anståndet helt eller delvis om den skattskyldige begär det. Om de skatter och avgifter som anståndet avser har satts ned, får Skatteverket återkalla anståndet i motsvarande mån. Skatteverket får även återkalla anståndet helt eller delvis om den skatt-skyldige har näringsförbud eller är försatt i konkurs, om beslutet om anstånd är felaktigt och felaktigheten beror på att den skattskyldige har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter eller om det finns synnerliga skäl. Om anståndet har återkallats ska anståndsbeloppet betalas senast den förfallodag enligt en viss bestämmelse i skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att 30 dagar har gått från den dag då beslutet om åter-kallelse fattades.

Enligt 4 § ska den som har beviljats anstånd betala den kostnadsränta som enligt 65 kap. 7 § första stycket första meningen och tredje stycket SFL gäller vid anstånd. Detta innebär att kostnadsränta beräknas fr.o.m. dagen efter beloppets ursprungliga förfallodag t.o.m. den dag då anstånds-beloppet senast ska vara inbetalt.

Av 5 § följer vidare bl.a. att den som har beviljats anstånd även ska betala en anståndsavgift, utöver kostnadsränta. Anståndsavgiften tas ut med 0,1 procent på beviljat anståndsbelopp per kalendermånad fr.o.m. månaden efter att anstånd beviljats t.o.m. den månad då anståndsbeloppet ska betalas. Om anståndet har återkallats enligt 3 §, ska anståndsavgiften sättas ned i motsvarande mån. Anståndsavgiften ska betalas senast den dag då anståndsbeloppet ska vara inbetalt.

I 9 § anges slutligen att Skatteverkets beslut omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 66 och 67 kap. SFL. Av detta följer bl.a. att Skatteverkets beslut om anstånd får överklagas till förvaltningsrätten.

5.2 Anstånd ska kunna beviljas för fler redovisningsperioder

Regeringens förslag: Anstånd med inbetalning av dels avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter, dels mervärdesskatt vars redovisningsperiod är en kalendermånad får beviljas för högst nio redovisningsperioder vardera. Anstånd med inbetalning av mervärdesskatt vars redovisningsperiod är ett kalenderkvartal får beviljas för högst tre redovisningsperioder, medan anstånd med inbetalning av mervärdesskatt vars redovisningsperiod är ett beskattningsår får beviljas för högst två redovisningsperioder.

Anstånd med inbetalning av avdragen preliminär skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt vars redovisningsperiod är en kalendermånad eller ett kalenderkvartal får beviljas även för redovisningsperioder som infaller under oktober–december 2021. Den bortre tidsgränsen för den ursprungliga anståndstiden för sådana skatter och avgifter senareläggs till den 12 februari 2023. Anstånd med inbetalning av mervärdesskatt vars redovisningsperiod är ett beskattningsår får beviljas även för sådan skatt som ska deklarerats senast den 17 januari 2023. Den bortre tidsgränsen för den ursprungliga anståndstiden för sådan skatt senareläggs till den 17 januari 2024.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Stockholm, Kronofogdemyndigheten, Småföretagarnas Riksförbund* och *Srf konsulterna* tillstyrker förslaget. Ett flertal remissinstanser, däribland *Bolagsverket, Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, Förvaltningsrätten i Malmö, Justitiekanslern, Lunds universitet (juridiska fakulteten), Riksgäldskontoret, Sveriges advokatsamfund, Teknikföretagen* och *Tillväxtverket* har inga invändningar mot förslaget.

FAR och *Företagarna* tillstyrker förslaget men tillägger att det bör finnas en beredskap för ytterligare en utökning av möjligheterna till anstånd, om det skulle visa sig finnas behov av en sådan åtgärd. När det gäller konsekvensanalysen anför *Företagarna* även att det bör gå att kontrollera hur mycket de totala anstånden har ökat vid tidigare utökningar av antalet möjliga redovisningsperioder, för att få en potentiellt mer korrekt prognos. Även *Näringslivets Skattedelegation*, till vilken även *Föreningen Svensk Näringsliv* ansluter sig (förkortat NSD m.fl.), tillstyrker förslaget och framför en liknande synpunkt om beredskap för ytterligare en utökning av möjligheterna till anstånd. NSD m.fl. utgår också från att Skatteverket inte kommer att göra det skatterättsliga företrädaransvaret gällande för de skatter och avgifter som anstånd har beviljats för. *Visita* tillstyrker förslaget i princip och framför en liknande synpunkt. *Visita* ifrågasätter vidare att inte redovisningsperioder under hela 2021 görs valbara, bl.a. eftersom det förhållandet att sommaren 2021 inte inkluderas drabbar vissa säsongsföretag orättvist. *Visita* anför vidare att den lämpligaste åtgärden vore att justera regeringens tidigare förslag om avbetalningsplaner för de tillfälliga anstånden, bl.a. genom en betydligt längre avbetalningsperiod och införandet av individuellt anpassade avbetalningsplaner. *Föreningen Svensk Handel* ställer sig positiv till förslaget men anför att det är av vikt att

kostnadsröntan och anståndsavgiften hålls nere på en minimal nivå. *Konjunkturinstitutet* anför att det är motiverat att utöka antalet redovisningsperioder som anstånd kan beviljas för, men föreslår att den totala möjliga anståndstiden ska kortas ned för de anstånd som kommer att beviljas enligt det nu aktuella förslaget. Skälet för detta är bl.a. att behovet av att underlätta för företagen ska vägas mot risken för kreditförluster för staten, som ökar ju längre anståndstiden förlängs. *Konjunkturinstitutet* framför även att beräkningen av den offentligfinansiella effekten är rimlig men att en ökning av marknadsröntan skulle kunna medföra att utnyttjandegraden blir högre, vilket skulle kunna innebära att uppbördsförlusterna blir större än beräknat. *Regelrådet* finner sammantaget att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning men anser att beskrivningen av förslagets effekter på företagens konkurrensförhållanden är bristfällig. *Skatteverket* har inga invändningar mot förslaget men gör bedömningen att obetalda delposter i en avbetalningsplan skulle kunna utgöra särskilda skäl för att avslå även en ansökan om t.ex. förlängning av anståndstiden. *Svenska Resebyrå- och Arrangörsföreningen (SRF)* ser positivt på intentionen att förbättra företagets likviditet under den pågående pandemin. Regeringen bör dock även lägga fram ett förslag om att skatteskulderna ska kunna omvandlas till långfristiga lån på förslagsvis sex år.

Skälen för regeringens förslag

Möjligheten att bevilja anstånd enligt lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall återinfördes den 30 mars 2020. Från och med detta datum har det således varit möjligt för *Skatteverket* att bevilja tillfälliga anstånd. Syftet med denna åtgärd är dämpa tillfälliga likviditetsproblem som kan uppstå för i grunden sunda och livskraftiga företag med anledning av spridningen av sjukdomen covid-19 och åtgärderna för att begränsa smittspridningen.

Det bör inledningsvis lyftas fram att det likviditetsstöd som de tillfälliga anstånden innebär har utnyttjats i mycket hög utsträckning. Den 10 januari 2022 uppgick det totala antalet anståndsbeslut till ca 224 000 och gällde ca 53 000 företag. Vid samma tidpunkt uppgick det sammanlagda anståndsbeloppet till ca 56,1 miljarder kronor och det sammanlagda nettoanståndsbeloppet till ca 29,7 miljarder kronor. Detta kan ställas i relation till att det sammanlagda anståndsbeloppet uppgick till ca 6,8 miljarder kronor när en motsvarande anståndsmöjlighet fanns från mars 2009 till januari 2011 i samband med finanskrisen.

Med hänsyn till den allvarliga situation som delar av det svenska näringslivet fortfarande befinner sig i och andra delar befaras hamna i, görs bedömningen att det finns anledning att överväga ytterligare extraordinära åtgärder. Dessa ska komplettera redan genomförda och föreslagna anpassningar av regelverket om tillfälliga anstånd. Med anledning av vad *FAR*, *Företagarna* och *NSD m.fl.* framför bör det nämnas att det finns anledning att även fortsättningsvis följa utvecklingen av de tillfälliga anstånden.

Anståndsutrymmet ska utökas

Ett kraftfullt sätt att i ännu högre grad dämpa de likviditetsproblem som kan uppstå för företag i den rådande situationen bedöms vara att ytterligare

utöka det högsta antalet redovisningsperioder som anstånd kan beviljas för. En sådan åtgärd skulle innebära att företag som i grunden är sunda och livskraftiga får ännu större möjligheter till anstånd med inbetalning av skatter och avgifter.

Som redan nämnts får anstånd enligt gällande regelverk beviljas för högst sju redovisningsperioder för avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter. Anstånd med inbetalning av mervärdesskatt som redovisas månadsvis får beviljas för högst sex redovisningsperioder, medan anstånd för mervärdesskatt som redovisas kvartalsvis får beviljas för högst två redovisningsperioder. Det föreslås att dessa bestämmelser ska ändras på så sätt att anstånd ska kunna beviljas för högst nio redovisningsperioder vardera för dels avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter, dels mervärdesskatt som redovisas månadsvis. När det gäller mervärdesskatt som redovisas kvartalsvis ska anstånd kunna beviljas för högst tre redovisningsperioder. Förslaget innebär bl.a. att ett företag som redan har beviljats anstånd med inbetalning av t.ex. mervärdesskatt som redovisas månadsvis med sex redovisningsperioder, kan beviljas anstånd med inbetalning av samma typ av skatt avseende ytterligare tre redovisningsperioder. Förslaget innebär också att systemet för tillfälliga anstånd blir mer enhetligt, på så sätt att taket för hur många månader anstånd kan beviljas blir nio månader, oavsett om det rör sig om avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter eller mervärdesskatt som redovisas månadsvis eller kvartalsvis.

Anstånd med inbetalning av mervärdesskatt som redovisas helårsvis kan i dag beviljas för högst en redovisningsperiod (ett beskattningsår). Det föreslås att anstånd med inbetalning av den aktuella skatten ska kunna beviljas för högst två redovisningsperioder. Här kan nämnas att den som redovisar mervärdesskatt helårsvis har ett beskattningsunderlag (omsättning) som uppgår till högst en miljon kronor. Förslaget innebär således att också småföretag får utökade möjligheter till det likviditetsstöd som de tillfälliga anstånden innebär.

Företagarnas, *Konjunkturinstitutets* och *Regelrådets* synpunkter på konsekvensanalysen behandlas i avsnitt 5.4.

Fler valbara redovisningsperioder ska införas

Enligt befintliga bestämmelser får anstånd med inbetalning av avdragen preliminär skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt som redovisas månadsvis eller kvartalsvis beviljas för redovisningsperioder som infaller under januari 2020–januari 2021. I syfte att öka företagets valmöjligheter föreslår regeringen att anstånd med inbetalning av nu aktuella skatter och avgifter även ska kunna beviljas för redovisningsperioder som infaller under oktober–december 2021. Förslaget innebär att företag kan välja att ansöka om anstånd med inbetalning av aktuella skatter och avgifter avseende de redovisningsperioder under januari 2020–januari 2021 och oktober–december 2021 som ger dem de största lättnaderna. Mot bakgrund av vad *Visita* anför kan det här lyftas fram att det således rör sig om totalt 16 valbara redovisningsperioder. I kombination med vad som föreslås ovan om en utökning av anståndsutrymmet kommer anstånd att kunna beviljas för tidigare outnyttjade redovisningsperioder. Valmöjligheterna bedöms därför vara tillräckligt stora för de allra flesta företag. Det bör

slutligen nämnas att förslaget om fler valbara redovisningsperioder även innebär att nystartade företag får utökade möjligheter att ta del av det aktuella likviditetsstödet.

Av 1 § tredje stycket lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall framgår bl.a. att anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst t.o.m. den 12 mars 2022. Det finns alltså en bortre gräns för den ursprungliga anståndstiden för anstånd enligt 1 §. Denna bortre tidsgräns är bestämd till ett år efter den senaste förfallodagen för inbetalning av det slag av skatter och avgifter som anståndet kan avse, nämligen förfalldagen för mervärdesskatt som ska redovisas för perioden januari 2021 (prop. 2020/21:166 s. 24). Som en följd av förslaget att anstånd även ska kunna beviljas för redovisningsperioder som infaller under oktober–december 2021 föreslås det att denna bortre tidsgräns senareläggs till den 12 februari 2023. Även denna bortre tidsgräns infaller ett år efter den senast möjliga förfalldagen för det slag av skatter och avgifter som anståndet kan avse, nämligen förfalldagen för mervärdesskatt som ska redovisas för perioden oktober–december 2021.

Enligt 1 a § första stycket 3 lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall får anstånd beviljas för mervärdesskatt som ska redovisas helårsvis under perioden 27 december 2019–17 januari 2022. Det föreslås att denna period ska förlängas till den 17 januari 2023. På så sätt får även småföretag ytterligare alternativ vid valet av vilka redovisningsperioder som anstånd ska sökas för. Förslaget innebär även att nystartade företag kan beviljas tillfälliga anstånd för den aktuella skatten.

Av 1 a § tredje stycket lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall framgår bl.a. att anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst t.o.m. den 17 januari 2023. Det finns alltså en bortre gräns för den ursprungliga anståndstiden även för anstånd enligt 1 a §. Denna bortre tidsgräns är bestämd till ett år efter den senaste förfalldagen för den mervärdesskatt som kan omfattas av anståndet (prop. 2020/21:77 s. 23). I likhet med den bortre tidsgränsen för anstånd enligt 1 §, och som en följd av förslaget närmast ovan om fler valbara redovisningsperioder, föreslås det att denna bortre tidsgräns ska senareläggas till den 17 januari 2024. Även denna bortre tidsgräns infaller ett år efter den senaste förfalldagen för den mervärdesskatt som det aktuella anståndet kan avse.

I detta sammanhang bör det slutligen nämnas att en sådan förkortning av den möjliga anståndstiden som Konjunkturinstitutet föreslår bl.a. skulle leda till olika långa anstånd, beroende på när företaget i fråga ursprungligen beviljades anstånd. Sådana effekter är inte önskvärda.

Regeringens förslag om ytterligare förlängd anståndstid och avbetalningsplan

Regeringen har föreslagit att anståndstiden för tillfälliga anstånd ska kunna förlängas med ytterligare som längst 15 månader efter att den nuvarande maximala anståndstiden enligt 1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall har upphört. En sådan förlängning förutsätter bl.a. att Skatteverket samtidigt beviljar en avbetalningsplan, enligt vilken anståndsbeloppet ska vara avbetalt i samband med att denna ytterligare förlängda anståndstid upphör (prop. 2021/22:65). Dessa lagändringar föreslås träda i kraft den 7 mars 2022.

Med förbehåll för riksdagens godkännande av förslaget kommer även sådana anstånd som beviljas med stöd av de bestämmelser som föreslås i denna proposition att kunna förlängas med ytterligare som längst 15 månader och förenas med en avbetalningsplan, när den nu gällande maximala anståndstiden för dessa anstånd har upphört. Detta inträffar i regel när två år har förflutit från det att anståndsbeslutet ursprungligen fattades (prop. 2021/22:65 s. 25). Vad *Svenska Resebyrå- och Arrangörsföreningen (SRF)* och *Visita* framför om bl.a. långfristiga lån respektive en längre avbetalningsperiod faller utanför ramen för detta lagstiftningsärende.

I detta sammanhang kan det nämnas att en sådan avbetalningsplan innebär att anståndsbeloppet för ett visst anstånd ska betalas i delposter under avbetalningsperioden. Om en sådan delpost inte har betalats i rätt tid enligt avbetalningsplanen, kan en sådan skatteskuld uppstå som enligt 2 § lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall utgör ett särskilt skäl för att avslå en ansökan om t.ex. anstånd för nya redovisningsperioder och, som *Skatteverket* påpekar, om förlängning av anståndstid. Med särskilda skäl för avslag avses nämligen bl.a. fall där den skattskyldige har icke försumbara skatteskulder (prop. 2008/09:113 s. 9).

Det skatterättsliga företrädaransvaret

Frågan om det skatterättsliga företrädaransvaret, som NSD m.fl. och *Visita* tar upp, faller utanför ramen för detta lagstiftningsärende. Här kan dock upplysningsvis nämnas att *Skatteverket* i det rättsliga ställningstagandet *Tillfälliga anstånd och företrädaransvar (2021-02-05, dnr 8-723825)* har uttalat sig om tillämpningen av företrädaransvaret när det gäller tillfälliga anstånd. Det anges där bl.a. att *Skatteverket* inte kommer att ansöka om företrädaransvar för skatter och avgifter som omfattas av anstånd enligt lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall. Om någon uppenbart har utnyttjat möjligheterna till att beviljas ett tillfälligt anstånd helt i strid med syftet med anståndsbestämmelserna, kan det dock enligt *Skatteverket* bli aktuellt att i enstaka och mycket speciella fall ansöka om ett företrädaransvar gentemot en företrädare som har agerat uppsåtligt.

Övriga tillämpliga bestämmelser och retroaktiva anstånd

Övriga bestämmelser i lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall kommer att vara tillämpliga även på de anståndsbeslut för nya redovisningsperioder som fattas enligt nu aktuella förslag. Detta innebär bl.a., utöver det som redan har nämnts, att anstånd får beviljas efter ansökan (1 § första stycket respektive 1 a § första stycket) och att anståndstiden efter ansökan får förlängas med som längst ett år (1 § tredje stycket respektive 1 a § tredje stycket). *Skatteverket* får vidare återkalla anstånd helt eller delvis, bl.a. om det finns synnerliga skäl (3 §). Av 4 och 5 §§ följer att kostnadsränta respektive anståndsavgift ska betalas under anståndstiden. Mot bakgrund av vad *Föreningen Svensk Handel* framför kan det i detta sammanhang nämnas att nivån på anståndsavgiften sänktes den 26 april 2021 (prop. 2020/21:166 s. 26 och 27).

Här bör det slutligen också lyftas fram att det befintliga regelverket möjliggör retroaktiva anstånd, när skatt eller avgift som är hänförlig till en viss redovisningsperiod redan är inbetald när anståndet beviljas. Ett beslut om

anstånd innebär att ett belopp motsvarande skatten eller avgiften krediteras på den skattskyldiges skattekonto. Det kommer även framöver att vara möjligt att beviljas retroaktiva anstånd.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 1 och 1 a §§ lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall.

5.3 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagen ska träda i kraft den 8 februari 2022.

Regeringens bedömning: Det behövs inga övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslogs det att lagen ska träda i kraft den 5 februari 2022.

Remissinstanserna: FAR, Företagarna, Kammarrätten i Stockholm, Kronofogdemyndigheten, Småföretagarnas Riksförbund och Srf konsulterna tillstyrker förslaget. Ett flertal remissinstanser, däribland Bolagsverket, Förvaltningsrätten i Uppsala, Riksgäldskontoret, Sveriges advokatsamfund, Teknikföretagen och Visita har inga invändningar mot förslaget.

Skatteverket förordar att lagen ska träda i kraft den 8 februari 2022, eftersom Skatteverket från och med den dagen kan ha en e-tjänst på plats, vilket skulle underlätta för företagen att ansöka om anstånd och hanteringen hos Skatteverket.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Ändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt. Ett tidigt ikraftträdande är viktigt bl.a. för att företag så snart som möjligt ska kunna ansöka om och ta del av det utökade likviditetsstöd som förslaget innebär. Med hänsyn till vad Skatteverket anför föreslår regeringen att lagen ska träda i kraft den 8 februari 2022.

Ändringarna är inte av sådant slag att några övergångsbestämmelser behövs.

5.4 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Befintliga regler samt förslag

Möjligheten att bevilja anstånd enligt lagen om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall återinfördes den 30 mars 2020. Ett antal anpassningar av regelverket har därefter genomförts (se avsnitt 5.1).

I denna proposition föreslås det bl.a. att anstånd med inbetalning av avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter respektive mervärdes-skatt vars redovisningsperiod är en kalendermånad får beviljas för högst

nio redovisningsperioder, i stället för dagens sju respektive sex redovisningsperioder. Det föreslås också att anstånd med inbetalning av mervärdesskatt vars redovisningsperiod är ett kalenderkvartal får beviljas för högst tre redovisningsperioder, i stället för dagens två redovisningsperioder. Vidare föreslås det att anstånd med inbetalning av nu nämnda skatter och avgifter får beviljas även för redovisningsperioder som infaller under oktober–december 2021.

När det gäller mervärdesskatt som redovisas helårsvis föreslås det att anstånd ska kunna beviljas för högst två redovisningsperioder, i stället för dagens en redovisningsperiod. Det föreslås även att anstånd ska kunna beviljas för sådan mervärdesskatt som ska redovisas under perioden 27 december 2019–17 januari 2023, i stället för slutdatumet den 17 januari 2022 som gäller i dag.

Syfte och alternativa lösningar

Syftet med de tillfälliga anstånden är att dämpa tillfälliga likviditetsproblem som kan uppstå för i grunden sunda och livskraftiga företag med anledning av spridningen av sjukdomen covid-19 och åtgärderna för att begränsa smittspridningen. Anstånd med inbetalning av skatter och avgifter bedöms vara ett effektivt sätt att lindra de ekonomiska konsekvenserna av pandemin. Eftersom smittspridningen har ökat kraftigt och fler åtgärder för att begränsa smittspridningen som medför minskade intäkter för många företag har införts, föreslås det alltså att möjligheterna till anstånd ska utökas, bl.a. genom att taket för hur många redovisningsperioder som anstånd kan beviljas för ska höjas och genom att fler valbara redovisningsperioder ska läggas till. Någon alternativ lösning som uppfyller företagens behov inom samma offentligfinansiella ramar bedöms inte finnas. Skulle förslaget inte komma till stånd kan belastningen på företagens likviditet bli så stor att annars sunda och livskraftiga företag inte får möjlighet att återgå till normal verksamhet.

Offentligfinansiell effekt

En offentligfinansiell effekt av förslaget kan uppstå dels genom möjligheten att ansöka om anstånd för andra perioder än tidigare, dels genom utökningen av antalet perioder som anstånd kan beviljas för. Beräkningen av den offentligfinansiella effekten som redovisas nedan avser dock enbart utökningen av antalet redovisningsperioder. Anledningen till detta är att möjligheten att söka anstånd för andra perioder än tidigare bedöms medföra en marginell effekt jämfört med effekten av utökningen av antalet redovisningsperioder. Det beror på att effekten av att kunna ansöka om anstånd för de nya perioderna främst förväntas uppstå för företag som inte har redovisat några anståndsgrundande skatter eller avgifter avseende de perioder som tidigare var möjliga att ansöka om anstånd för. Bedömningen är därför att det i huvudsak är företag som har startats efter januari 2021 som berörs av möjligheten att ansöka om anstånd för de nya perioderna. I beräkningen nedan redovisas inte heller effekten av möjligheten att ansöka om anstånd för ytterligare en redovisningsperiod för företag som redovisar mervärdesskatt helårsvis. Denna möjlighet bedöms också medföra en offentligfinansiell effekt som är marginell i sammanhanget, eftersom dessa

företags mervärdesskatteinbetalningar är relativt små och motsvarar ca 2 procent av de totala mervärdesskatteintäkterna.

Utökningen påverkar de offentliga finanserna genom tre komponenter: kapitalkostnad, kreditrisk samt intäkter från räntor och avgifter. Statens kapitalkostnad uppstår genom att den förskjutning av skattebetalningen som följer av anstånden måste täckas genom ökad upplåning. Statens kreditrisk uppstår genom en ökad risk för uppbördsförluster. Till sist får staten en kompensation för den ökade kreditrisken genom den kostnadsränta och den anståndsavgift som företagen får betala för anstånden.

Anståndsbeloppet

Det är inte känt hur mycket det utestående anståndsbeloppet kommer att öka till följd av utökningen av antalet redovisningsperioder som anstånd kan beviljas för. En rimlig uppskattning är dock att det utestående anståndsbeloppet kommer att öka proportionellt mot utökningen av antalet redovisningsperioder. *Företagarna* anför att en mer korrekt prognos borde kunna göras utifrån en bedömning av hur mycket anstånden ökat vid tidigare utökningar av antalet redovisningsperioder (se avsnitt 5.2). Den statistik som är tillgänglig över beslutade anstånd visar det samlade anståndsbeloppet vid olika tidpunkter. Det är inte möjligt att göra en uppdelning av statistiken efter anståndsbelopp som avser ursprungliga redovisningsperioder och perioder som tillkommit efter att reglerna ändrats. En anledning till detta är att ett beslut från Skatteverket kan avse såväl ursprungliga redovisningsperioder som perioder som tillkommit genom ändrade regler. Bedömningen är därför att den metod som används är den bästa möjliga utifrån den information som är tillgänglig.

I dag kan anstånd beviljas avseende skatter och avgifter för totalt tretton månader (sex månader avseende mervärdesskatt och sju månader avseende avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter). Den 10 januari 2022 hade anstånd om totalt ca 56,1 miljarder kronor beviljats. Ökningen av antalet perioder med tre månader för mervärdesskatt och två månader för avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter beräknas därför leda till en ökning av anståndsbeloppet med 21,6 ($56,1 \cdot 5/13 = 21,6$) miljarder kronor.

Statens lånebehov och intäkter från kostnadsränta och anståndsavgift beror också på återbetalningstiden. Det innebär att årsgenomsnittet av det utestående anståndsbeloppet blir relevant. Årsgenomsnittet beräknas baserat på antagandet om att hälften av anståndsbeloppet återbetalas per år. Detta antagande bygger på statistik om de anstånd som hittills beviljats. Med hjälp av antagandet beräknas att årsgenomsnittet för det utestående anståndsbeloppet för 2022 kommer att öka med 16,2 ($(21,6 + 21,6 \cdot 0,5)/2 = 16,2$) miljarder kronor. Det kan förväntas att möjligheten att förlänga anståndstiden nyttjas även för de nya anstånden. Med samma antaganden och beräkningsmetod förväntas årsgenomsnittet för anståndsbeloppet 2023 öka med 8,1 ($(10,8 + 10,8 \cdot 0,5)/2 = 8,1$) miljarder kronor i och med möjligheten att ansöka om anstånd för ytterligare redovisningsperioder. Det antas vidare att företagen ansöker om avbetalningsplan avseende det belopp som återstår till betalning efter två år. Detta antagande är detsamma som gjordes då möjligheten till denna typ av avbetalning föreslogs (prop. 2021/22:65). Det återstående utestående

Prop. 2021/22:89 anståndsbeloppet efter två år beräknas till 5,4 ($21,6 \cdot 0,5 \cdot 0,5 = 5,4$) miljarder kronor. Avbetalningstiden är enligt reglerna 15 månader, varför 4,3 ($5,4/15 \cdot 12 = 4,3$) miljarder kronor hänförs till 2024 och 1,1 ($5,4/15 \cdot 3 = 1,1$) miljarder kronor hänförs till 2025.

Kapitalkostnad, kostnadsränta och anståndsavgift

Anstånd med betalning av skatt innebär att företagen ges en skattekredit. Denna skattekredit måste staten täcka genom en utökad upplåning, som i sin tur medför en räntekostnad. Statens upplåningskostnad antas motsvara den femåriga statslåneräntan, som för år 2022 prognostiseras till 0,13 procent. Med ett genomsnittligt anståndsbelopp på 16,2 miljarder kronor beräknas den offentligfinansiella kostnaden för statens upplåning därmed till 0,02 miljarder kronor ($16,2 \cdot 0,0013 = 0,02$) för 2022. För 2023 och 2024 beräknas kostnaden för statens upplåning till 0,01 miljarder kronor vardera ($8,1 \cdot 0,0013 = 0,01$ och $4,3 \cdot 0,0013 = 0,01$). För 2025 beräknas kostnaden för statens upplåning bli marginell.

Kostnadsräntan uppgår till 1,25 procent per år och anståndsavgiften uppgår till 0,1 procent per påbörjad anståndsmånad. Den samlade kostnadsräntan och anståndsavgiften beräknas därmed till 0,40 miljarder kronor ($16,2 \cdot [0,0125 + (12 \cdot 0,001)] = 0,40$) för 2022, 0,20 miljarder kronor ($8,1 \cdot [0,0125 + (12 \cdot 0,001)] = 0,20$) för 2023, 0,11 miljarder kronor ($4,3 \cdot [0,0125 + (12 \cdot 0,001)] = 0,11$) för 2024 och 0,03 miljarder kronor ($1,1 \cdot [0,0125 + (12 \cdot 0,001)] = 0,03$) för 2025.

Uppbördsförluster

Det är svårt att uppskatta den samlade nettoeffekten av utökningen av antalet anståndsperioder på kreditrisken. Med anstånd förlängs tiden mellan den skattepliktiga händelsen och betalningen av skatten, vilket typiskt sett ökar risken för uppbördsförluster. Samtidigt medför anstånden att företag som har tillfälliga likviditetsproblem, men som i grunden är livskraftiga, får hjälp att överbrygga denna svårighet, vilket minskar risken för uppbördsförluster. Sammantaget innebär alltså möjligheten till anstånd med inbetalning av skatter och avgifter att risken för uppbördsförluster ökar för vissa företag, samtidigt som risken minskar för andra företag.

Underlaget för beräkningen av uppbördsförlusten är detsamma som vid beräkningen av kapitalkostnaden, kostnadsräntan och anståndsavgiften ovan, dvs. det genomsnittliga anståndsbeloppet. *Konjunkturinstitutet* ser en risk för att en höjning av marknadsräntan kan medföra att utnyttjandegraden för anstånden blir högre, med en ökad uppbördsförlust som följd (se avsnitt 5.2). Bedömningen är att denna risk är liten. Det viktigaste skälet till detta är att kostnadsräntan för anstånd följer räntan på sexmånaders statsskuldväxlar, vilket innebär att kostnaderna för anstånd har en följsamhet mot marknadsräntan.

Mot denna bakgrund beräknas effekten på uppbördsförlusterna av en ökning av det samlade anståndsbeloppet på samma sätt som då reglerna för tillfälliga anstånd infördes (prop. 2019/20:132). Vid införandet antogs att statens ökade kreditrisk i form av uppbördsförluster speglades av den kostnadsränta och anståndsavgift som då gällde. Kostnadsräntan uppgick till 1,25 procent och anståndsavgiften till 0,3 procent per påbörjad

anståndsmanad. Detta innebär en ökning av uppbördsförlusterna med 0,79 ($16,2 \cdot [0,0125 + (12 \cdot 0,003)] = 0,79$) miljarder kronor år 2022.

Effekten på uppbördsförlusterna av möjligheten att förlänga anståndstiden med ett år bedömdes enligt resonemanget i samband med dessa reglers införande vara mindre (prop. 2020/21:77). Bedömningen var att uppbördsförlusterna i stället motsvarade kostnadsräntan och den då gällande anståndsavgiften på 1,25 procent per år respektive 0,2 procent per påbörjad anståndsmanad. Detta eftersom kreditrisken bedömdes vara mindre för den grupp som förlängde anståndstiden. I brist på annat underlag görs här samma bedömning. Samma bedömning görs också avseende förslagen om ytterligare förlängning av anståndstiden för att möjliggöra avbetalning (prop. 2021/22:65). Uppbördsförlusten beräknas under detta antagande till ca 0,30 miljarder kronor för 2023 ($8,1 \cdot [0,0125 + (12 \cdot 0,002)] = 0,30$). På motsvarande sätt beräknas uppbördsförlusterna för 2024 till 0,16 miljarder kronor ($4,3 \cdot [0,0125 + (12 \cdot 0,002)] = 0,16$) och för 2025 till 0,04 miljarder kronor ($1,1 \cdot [0,0125 + (12 \cdot 0,002)] = 0,04$).

Samlad offentligfinansiell effekt

Den sammantagna offentligfinansiella effekten av att utöka antalet perioder som anstånd kan beviljas för sammanfattas i Tabell 5.1. Den beräknas för 2022 till -0,41 miljarder kronor ($0,40 - 0,02 - 0,79 = -0,41$), för 2023 till -0,11 miljarder kronor ($0,20 - 0,01 - 0,30 = -0,11$), för 2024 till -0,06 miljarder kronor ($0,11 - 0,01 - 0,16 = -0,06$) och för 2025 till -0,01 miljarder kronor ($0,03 - 0,00 - 0,04 = -0,01$).

Tabell 5.1 Offentligfinansiell effekt

Miljarder kronor

	Effekt från	Bruttoeffekt	Periodiserad nettoeffekt				Varaktigt effekt
			2022	2022	2023	2024	
Ränteeffekt senarelagd skattebetalning	2022-02-08	-0,02	-0,02	-0,01	-0,01	-0,00	-0,00
Kostnadsränta och anståndsavgift	2022-02-08	+0,40	+0,40	+0,20	+0,11	+0,03	+0,00
Utökning av utrymme, effekt på uppbördsförlust	2022-02-08	-0,79	-0,79	-0,30	-0,16	-0,04	-0,00
Summa offentligfinansiell effekt av förslag	2022-02-08	-0,41	-0,41	-0,11	-0,06	-0,01	-0,00

Källa: Skatteverkets anståndsstatistik och egna beräkningar.

Anstånden avser skatter som är fastställda men inte betalda. De fastställda skatterna, och därmed det finansiella sparandet, påverkas inte av den förskjutna betalningen. Däremot påverkas statens lånebehov och därmed även budgetsaldot.

Förslaget om att öka utrymmet för tillfälliga anstånd medför att betalningar på totalt ca 21,6 miljarder kronor kommer att förskjutas i tiden. Med de antaganden som gjorts ovan av avbetalningstakten bedöms 10,8 miljarder kronor förskjutas inom en period på 12 månader ($21,6 \cdot 0,5 = 10,8$). Det betyder att resterande del, 10,8 miljarder kronor, förskjuts från 2022 till efterföljande år. Av detta belopp beräknas 5,4 miljarder kronor förskjutas till 2023 ($10,8 \cdot 0,5 = 5,4$), 4,3 miljarder kronor till 2024 ($5,4 \cdot 12/15 = 4,3$) och 1,1 miljarder kronor till 2025 ($5,35 \cdot 3/15 = 1,1$). Den samlade effekten på budgetsaldot visas i tabell 5.2.

Tabell 5.2 Effekt på budgetsaldot

Miljarder kronor

	2022	2023	2024	2025
Förskjutning av betalning	-10,8	+5,4	+4,3	+1,1

Effekter för företag*Eftersträvade effekter*

Förslaget syftar till att hjälpa företag som befinner sig i akut likviditetsbrist. Genom förslaget bedöms likviditetsbristen mildras och företagandet underlättas för de som ansöker om anstånd för fler redovisningsperioder. Även företag som inte ansöker om nya anstånd kan gynnas eftersom åtgärden minskar tänkbara likviditetsproblem hos kunder och leverantörer. Företagen kommer visserligen att betala en ränta för anståndskrediten, men räntekostnaden har en mycket mer begränsad effekt på företagens likviditet. Kostnadsröntan och anståndsavgiften motsvarar tillsammans en avdragsgill årsränta i ett aktiebolag på 3,1 procent per år.

Anstånden förbättrar förutsättningarna för företag att återgå till normal verksamhet efter pandemin, vilket i sin tur bidrar till att stabilisera den makroekonomiska utvecklingen. Detta måste dock vägas mot de risker som följer av att företagen tillåts att utan kreditprövning öka sin skuldsättning genom de tillfälliga anstånden.

Mot bakgrund av vad *Regelrådet* anför om konkurrensförhållanden (se avsnitt 5.2) kan det här nämnas att anstånd kan beviljas med inbetalning av avdragen preliminär skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Det innebär att företag som konkurrerar med varandra och bedriver verksamhet med jämförbara förutsättningar kan ansöka om anstånd på samma villkor. Anståndsreglerna betraktas därför som neutrala ur konkurrens-synpunkt.

Berörda företag

Enligt uppgifter från Skatteverket hade den 10 januari 2022 totalt ca 53 000 företag beviljats anstånd. I beräkningen av den offentligfinansiella

effekten antas att förslaget kommer att medföra att det samlade anståndsbeloppet kommer att öka i proportion till ökningen av det teoretiska anståndsutrymmet, vilket motsvarar 5/13. Med antagandet att antalet företag som utnyttjar möjligheten till ytterligare anstånd helt speglas av förändringen av anståndsbeloppet kommer 20 000 företag att beröras av förslaget ($53\,000/13 \cdot 5 = 20\,000$).

De flesta företag som beviljats anstånd finns inom handel, restaurang och hotell samt inom byggbranschen. Av alla företag som beviljats anstånd finns 17 procent inom handel, 13 procent har en restaurang- eller hotellverksamhet och 11 procent finns inom byggbranschen. Cirka 95 procent av alla företag som beviljats anstånd tillhör kategorierna mikroföretag eller små företag. Resterande 5 procent är medelstora eller stora företag. Av det samlade anståndsbeloppet har 39 procent beviljats mikroföretag eller små företag. Resterande 61 procent har beviljats medelstora eller stora företag.

Administrativa kostnader

För att beviljas anstånd måste en ansökan lämnas till Skatteverket. Mängden tillkommande information som behöver lämnas i ansökan bedöms vara begränsad, bl.a. mot bakgrund av att anstånden avser skatter och avgifter som det redan finns en skyldighet att sammanställa och redovisa för Skatteverket. Tidsåtgången för att samla in nödvändig information, sammanställa och överföra den bedöms endast undantagsvis överstiga 50 minuter. Bedömningen är att tiden för de allra flesta företag bör uppgå till mellan 10 minuter och 50 minuter, och att den genomsnittliga tiden inte bör överstiga 30 minuter.

Med antagandena att den genomsnittliga tidsåtgången uppgår till 30 minuter och att ansökan sammanställs och lämnas av en kvalificerad ekonom eller jurist kan den genomsnittliga kostnaden för att ansöka om anstånd beräknas enligt följande. Enligt Statistiska centralbyråns lönestatistik för yrkesgrupper (standard för svensk yrkesklassificering, SSYK) uppgick den genomsnittliga månadslönen för revisorer och personer med liknande arbetsuppgifter till 43 900 kronor år 2020. Enligt Tillväxtverket ska den genomsnittliga månadslönen multipliceras med schablonvärdet 1,84 som inkluderar semesterersättning, arbetsgivaravgifter och olika indirekta kostnader (Tillväxtverket, Ekonomiska effekter av nya regler – Så beräknar du företagets kostnader). Om antalet timmar under en månad uppgår till 160 resulterar detta i en genomsnittlig kostnad om ca 250 kronor per företag ($43\,900/160 \cdot 30/60 \cdot 1,84 = 250$).

Ovan uppskattas att 20 000 företag kommer att ansöka om anstånd. Det innebär att den totala administrativa kostnaden kan uppskattas till 5,0 miljoner kronor ($20\,000 \cdot 250 = 5\,000\,000$).

Särskild hänsyn till mindre företag vid reglernas utformning bedöms inte vara nödvändig. Mindre företag bedöms inte ha sämre förutsättningar att hantera ansökningsförfarandet än större företag. Regelverket är vidare helt neutralt med avseende på företagens storlek.

Effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar

Förslagen medför tillkommande kostnader för Skatteverket för bl.a. ärendehantering och utveckling av it-stöd. Skatteverket beräknar kostnaderna

under 2022 till 31,5 miljoner kronor. Regeringen föreslår att Skatteverket ska tillföras 20 miljoner kronor för arbete med anledning av de aktuella förslagen om utökade möjligheter till tillfälliga anstånd (prop. 2021/22:86, avsnitt 6.1). Med detta tillskott kan Skatteverket hantera tillkommande kostnader inom befintliga ekonomiska ramar. Efter 2022 ska Skatteverket även hantera ansökningar om t.ex. förlängning av anståndstid och avbetalningsplan för de nya anstånd som kommer att beviljas enligt förslagen i denna proposition.

Det bedöms inte finnas något behov av särskilda informationsinsatser förutom Skatteverkets information om möjligheten att ansöka om ytterligare anstånd. Det är av vikt att företag får information om denna möjlighet i tid för att kunna planera sin verksamhet.

Förslagen bedöms vidare innebära att färre ärenden kommer att överlämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning, jämfört med om förslagen inte skulle genomföras.

När det gäller effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna görs bedömningen att det främst är de bestämmelser som innebär att anstånd kan beviljas för fler redovisningsperioder som skulle kunna leda till att vissa beslut överklagas till de allmänna förvaltningsdomstolarna. Enligt uppgifter från Skatteverket hade totalt 104 avslagsbeslut efter ansökan om tillfälliga anstånd överklagats per den 15 december 2021. Mot den bakgrunden finns det inte anledning att räkna med att införandet av bestämmelserna om utökade möjligheter till tillfälliga anstånd kommer att medföra någon betydande ökning av antalet mål. Därmed ryms tillkommande kostnader för de allmänna förvaltningsdomstolarna inom befintliga ekonomiska ramar.

Effekter för den ekonomiska jämställdheten

Genom att företagen får utökade möjligheter till skattekrediter gynnas indirekt även företagsägare. Eftersom män är överrepresenterade som företagare indikerar det att förslaget kan komma att gynna män i högre utsträckning än kvinnor. Eftersom förslaget är tillfälligt bedöms dock inte effekten för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män som vare sig långsiktig eller långtgående.

Det kan även vara så att gruppen kvinnor påverkas i förhållande till gruppen män i egenskap av anställda, om det är så att könssammansättningen av anställda bland företag som beviljats anstånd skiljer sig från arbetsgivare som inte har beviljats anstånd. Det saknas dock information om hur sammansättningen av anställda ser ut i de företag som beviljats anstånd.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten.

Övriga effekter

Åtgärden är tidsbegränsad och förväntas därför inte ha några nämnvärda effekter när det gäller miljön. Direkta effekter för enskilda och offentlig sektor och fördelningseffekter kan också anses vara kortfristiga. Åtgärdens kortfristiga effekt är samtidigt betydelsefull för anställda och andra intressenter i de företag som har problem med likviditeten och som

utnyttjar möjligheten till anstånd för fler redovisningsperioder. Åtgärden innebär inte något ingrepp i den kommunala självstyrelsen och bedöms inte heller få några ekonomiska konsekvenser för kommunsektorn. Prop. 2021/22:89

6 Författningskommentar

6.1 Förslaget till lag om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering

1 §

Paragrafen anger under vilka förutsättningar förmån av fri parkering inte ska tas upp till beskattning. Med parkering avses även garageplats. Skattefriheten omfattar enbart parkering i anslutning till arbetsplatsen. Om arbetet utförs hemifrån ska således förmån av fri parkering vid bostaden tas upp till beskattning. Med förmån av fri parkering avses inte att arbetsgivaren betalar en anställds parkeringsböter. Skattefriheten gäller förmån som lämnats under perioden 1 januari–30 juni 2022. En förmån av fri parkering kan, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, lämnas i samband med det faktiska nyttjandet av en parkeringsplats eller i samband med erhållandet av dispositionsrätten till en viss parkeringsplats. Skattefriheten i sistnämnda fall gäller dispositionsrätt till parkeringsplats under perioden 1 januari–30 juni 2022. Skattefriheten gäller trots vad som föreskrivs om förmåner i 11 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

2 §

Paragrafen anger att förmån som är skattefri enligt den tillfälliga lagen inte heller tas upp till beskattning enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

3 §

Paragrafen anger att förmån i form av fri parkering är avgiftsfri såväl enligt socialavgiftslagen (2000:980), som enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

6.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall.

Ändringen i *första stycket* innebär att Skatteverket efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 7 a, 11–15 och 23 §§ skatteförfarande-

lagen (2011:1244), utöver för redovisningsperioder som infaller under januari 2020–januari 2021, även får bevilja anstånd för sådana redovisningsperioder som infaller under oktober–december 2021.

Ändringen i *andra stycket* innebär att anstånd med inbetalning av avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter får beviljas för högst nio redovisningsperioder. Anstånd med inbetalning av mervärdesskatt får beviljas för högst nio redovisningsperioder om redovisningsperioden är en kalendermånad, och för högst tre redovisningsperioder om redovisningsperioden är ett kalenderkvartal. Detta innebär att anstånd för mervärdesskatt kan beviljas för sammanlagt nio månader, oavsett om redovisningsperioden är en kalendermånad eller ett kalenderkvartal.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att anståndstiden för anstånd enligt denna paragraf som längst får bestämmas till ett år, dock längst t.o.m. den 12 februari 2023. Enligt nuvarande bestämmelser får denna s.k. ursprungliga anståndstid efter ansökan förlängas med som längst ett år. Ändringen innebär att en sådan förlängningsperiod som längst kan sträcka sig fram t.o.m. den 12 februari 2024.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

1 a §

I paragrafen finns bestämmelser om anstånd med inbetalning av mervärdesskatt för vilken redovisningsperioden är ett beskattningsår.

Ändringen i *första stycket punkt 3* innebär att anstånd får beviljas även för sådan mervärdesskatt som redovisas helårsvis och som ska deklarerats senast den 17 januari 2023 enligt 26 kap. 33, 33 a eller 33 b § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ändringen i *andra stycket* innebär att anstånd får beviljas för högst två redovisningsperioder, dvs. för högst två beskattningsår.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att anståndstiden för anstånd enligt denna paragraf som längst får bestämmas till ett år, dock längst t.o.m. den 17 januari 2024. Enligt nuvarande bestämmelser får denna s.k. ursprungliga anståndstid efter ansökan förlängas med som längst ett år. Ändringen innebär att en sådan förlängningsperiod som längst kan sträcka sig fram t.o.m. den 17 januari 2025.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

7 Ändringar i statens budget för 2022

I detta avsnitt lämnar regeringen förslag till ändringar i statens budget för 2022 med anledning av spridningen av sjukdomen covid-19. Ändringarna är en följd av de lagförslag som lämnas i denna proposition.

7.1 Ändringar av statens inkomster

Regeringens förslag: Den ändrade beräkningen av inkomster i statens budget för 2022 som redovisas i tabell 7.1 godkänns.

Skälen för regeringens förslag: I detta avsnitt lämnas förslag till en ny inkomstberäkning för de inkomstitlar som påverkas av de förslag som lämnas i denna proposition. Den ändrade inkomstberäkningen redovisas i tabell 7.1. Av tabellen framgår bruttoeffekten av förslagen på respektive inkomstitel.

Tabell 7.1 Specifikation av ändrad beräkning av statens inkomster för 2022

Tusental kronor

Inkomstitel	Godkänd beräkning	Ny beräkning	Bruttoeffekt av åtgärd på inkomstsidan
1111 Statlig inkomstskatt	54 616 724	54 604 724	-12 000
1115 Kommunal inkomstskatt	825 245 840	825 221 840	-24 000
1217 Allmän löneavgift	230 079 571	230 055 571	-24 000
1612 Restförda skatter, företag	-5 112 393	-5 902 393	-790 000
1931 Anstånd	13 300 000	2 500 000	-10 800 000
2811 Övriga inkomster av statens verksamhet	1 613 000	2 013 000	400 000

Förslaget om förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering påverkar inkomstitel *1111 Statlig inkomstskatt* inom inkomsthuvudgrupp 1100 Direkta skatter på arbete. Enligt den av riksdagen godkända inkomstberäkningen för 2022 uppgår inkomstitel *1111 Statlig inkomstskatt* till 54 617 miljoner kronor (bet. 2021/22:FiU1). Prognosen har reviderats ned med 12 miljoner kronor till följd av förslaget om förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering.

Förslaget om förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering påverkar även inkomstitel *1115 Kommunal inkomstskatt* inom inkomsthuvudgrupp 1100 Direkta skatter på arbete. Enligt den av riksdagen godkända inkomstberäkningen för 2022 uppgår inkomstitel *1115 Kommunal inkomstskatt* till 825 246 miljoner kronor (bet. 2021/22:FiU1). Prognosen har reviderats ned med 24 miljoner kronor till följd av förslaget om förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering.

Förslaget om förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering påverkar dessutom inkomstitel *1217 Allmän löneavgift* inom inkomsthuvudgrupp 1200 Indirekta skatter på arbete. Enligt den av riksdagen godkända inkomstberäkningen för 2022 uppgår inkomstitel *1217 Allmän löneavgift* till 230 080 miljoner kronor (bet. 2021/22:FiU1). Prognosen har reviderats ned med 24 miljoner kronor till följd av förslaget om förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering.

Sammantaget har prognosen på statens inkomster 2022 reviderats ned med 60 miljoner kronor till följd av förslaget om förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering.

Förslaget om utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt påverkar inkomstitel 1612 Restförda skatter, företag under inkomsthuvudgrupp 1600 Restförda och övriga skatter. Enligt den av riksdagen godkända beräkningen för 2022 uppgår inkomstitel 1612 Restförda skatter, företag till -5 112 miljoner kronor (prop. 2021/22:1). Prognosen har reviderats ned med 790 miljoner kronor till följd av förslaget om utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt.

Förslaget om utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt påverkar även inkomstitel 1931 Anstånd under inkomsthuvudgrupp 1900 Periodiseringar. Enligt den av riksdagen godkända beräkningen för 2022 uppgår inkomstitel 1931 Anstånd till 13 300 miljoner kronor (prop. 2021/22:1). Prognosen har reviderats ned med 10 800 miljoner kronor till följd av förslaget om utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt.

Förslaget om utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt påverkar dessutom inkomstitel 2811 Övriga inkomster av statens verksamhet under inkomsthuvudgrupp 2800 Övriga inkomster av statens verksamhet. Enligt den av riksdagen godkända beräkningen för 2022 uppgår inkomstitel 2811 Övriga inkomster av statens verksamhet till 1 613 miljoner kronor (prop. 2021/22:1). Prognosen har reviderats upp med 400 miljoner kronor till följd av förslaget om utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt.

Mot denna bakgrund föreslår regeringen att den ändrade beräkningen av inkomster i statens budget för 2022 som redovisas i tabell 7.1 godkänns.

Tabell 7.2 Offentligfinansiella effekter 2022 av ändrade skatte- och avgiftsregler i denna proposition

Miljarder kronor

Förslag	Effekt från	Bruttoeffekt 2022	Nettoeffekt 2022
Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering	2022-01-01	-0,06	-0,06
Tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt	2022-02-08	-0,39	-0,39
Summa		-0,45	-0,45

I tabell 7.2 redovisas de offentligfinansiella effekterna för 2022 av förslagen till ändrade skatte- och avgiftsregler i denna proposition. Bruttoeffekten beskriver den direkta förändringen av intäkterna från den skatt som regeländringen avser. Utöver den direkta effekten kan en regeländring ge upphov till indirekta effekter på de offentliga finanserna av olika slag. Indirekta effekter uppstår om skatteändringen påverkar underlaget för andra skatter eller offentliga utgifter och därigenom påverkar de offentliga finanserna. Den offentligfinansiella nettoeffekten utgörs av summan av bruttoeffekten och de indirekta effekterna. Vid bedömningen av hur en skatteförändring påverkar den offentliga sektorns finansiella sparande på kort sikt, är den offentligfinansiella nettoeffekten den mest relevanta.

Sammantaget bedöms förslagen om förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering och tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt minska skatteintäkterna med 0,45 miljarder kronor 2022. Effekterna av förslagen beskrivs i avsnitt 4.4 respektive 5.4. Prop. 2021/22:89

Sammanfattning av promemorian Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering

Sedan våren 2020 finns en tillfällig skattefrihet för förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen. Syftet med skattefriheten är att underlätta för arbetsgivare att erbjuda gratis parkering till dem som under pågående pandemi måste ta sig till och från sin arbetsplats, för att därigenom begränsa smittspridningen av sjukdomen covid-19. De nuvarande reglerna är tillfälliga och finns i en lag som upphör att gälla den 31 december 2021.

I promemorian föreslås att förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen under ytterligare en tid ska vara skatte- och avgiftsfri genom införande av en ny, tillfällig lag. Den nya lagen föreslås träda i kraft den 1 mars 2022. Den ska dock gälla förmån som lämnas från och med den 1 januari 2022.

Lagen upphör att gälla den 31 mars 2022. Den fortsatta skatte- och avgiftsfriheten för förmån av fri parkering föreslås således gälla förmån som lämnas under perioden 1 januari–31 mars 2022.

Lagförslag i promemorian Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering

Prop. 2021/22:89
Bilaga 2

Förslag till lag om tillfällig skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen ska inte tas upp till beskattning enligt inkomstskattelagen (1999:1229) trots vad som föreskrivs om förmåner i 11 kap. den lagen.

2 § Förmån som är skattefri enligt denna lag ska inte heller tas upp till beskattning enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

3 § Förmån som avses i denna lag är avgiftsfri enligt socialavgiftslagen (2000:980), lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2022.
 2. Lagen tillämpas på förmån som lämnas efter den 31 december 2021.
 3. Lagen upphör att gälla vid utgången av mars 2022.
 4. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för förmån som har lämnats under perioden 1 januari–31 mars 2022.

Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering

Efter remiss har yttranden över promemorian Förlängd skatte- och avgiftsfrihet för förmån av fri parkering kommit in från Arbetsgivarverket, Ekonomistyrningsverket, Folkhälsomyndigheten, FAR, Företagarna, Förvaltningsrätten i Malmö, Konjunkturinstitutet, Konkurrensverket, Malmö kommun, Region Stockholm, Skatteverket, Småföretagarnas Riksförbund, Srf konsulterna, Stockholms kommun, Svensk Kollektivtrafik, Svenskt Näringsliv, Sveriges Kommuner och Regioner, Tillväxtverket och Tjänstemännens centralorganisation.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig: Göteborgs kommun, Landsorganisationen i Sverige, Näringslivets regelnämnd, Regelrådet, Riksrevisionen, Sveriges Akademikers centralorganisation, Uppsala kommun och Västra Götalandsregionen.

Yttrande har även kommit in från 2030-sekretariatet.

Sammanfattning av promemorian Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt

Prop. 2021/22:89
Bilaga 4

I promemorian föreslås vissa ändringar i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall.

Det föreslås bl.a. att anstånd med inbetalning av dels avdragen preliminär skatt och arbetsgivaravgifter, dels mervärdesskatt vars redovisningsperiod är en kalendermånad får beviljas för högst nio redovisningsperioder vardera. För mervärdesskatt vars redovisningsperiod är ett kalenderkvartal får anstånd beviljas för högst tre redovisningsperioder. Vidare föreslås det att anstånd för nu nämnda skatter och avgifter får beviljas även för redovisningsperioder som infaller under oktober–december 2021.

Det föreslås också att anstånd med inbetalning av mervärdesskatt vars redovisningsperiod är ett beskattningsår får beviljas för högst två redovisningsperioder. Anstånd för nu nämnd skatt föreslås kunna beviljas även för sådan skatt som ska deklarerats senast den 17 januari 2023.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 5 februari 2022.

Lagförslag i promemorian Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt

Förslag till lag om ändring i lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall

Härigenom föreskrivs att 1 och 1 a §§ lagen (2009:99) om anstånd med inbetalning av skatt i vissa fall ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Skatteverket får efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 7 a, 11–15 och 23 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) bevilja anstånd för redovisningsperioder som infaller under januari 2020–januari 2021 med inbetalning av

Skatteverket får efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 7 a, 11–15 och 23 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) bevilja anstånd för redovisningsperioder som infaller under januari 2020–januari 2021 och oktober–december 2021 med inbetalning av

1. avdragen skatt och arbetsgivaravgifter som ska redovisas i en arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 19 § 1 skatteförfarandelagen, och

2. mervärdesskatt som ska redovisas i en sådan deklaration som avses i 26 kap. 5 § skatteförfarandelagen, och vars redovisningsperiod är en kalendermånad eller ett kalenderkvartal enligt 26 kap. 10 och 11 §§ samma lag.

Anstånd enligt första stycket 1 får beviljas för högst *sju* redovisningsperioder. Anstånd enligt första stycket 2 får beviljas för högst *sex* redovisningsperioder om redovisningsperioden är en kalendermånad, och för högst *två* redovisningsperioder om redovisningsperioden är ett kalenderkvartal.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 12 mars 2022. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

Anstånd enligt första stycket 1 får beviljas för högst *nio* redovisningsperioder. Anstånd enligt första stycket 2 får beviljas för högst *nio* redovisningsperioder om redovisningsperioden är en kalendermånad, och för högst *tre* redovisningsperioder om redovisningsperioden är ett kalenderkvartal.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 12 februari 2023. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

1 a §²

Skatteverket får efter ansökan i andra fall än som avses i 63 kap. 3–5, 7, 13, 15 och 23 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) bevilja anstånd med inbetalning av mervärdesskatt, om

1. mervärdesskatten ska redovisas i en sådan deklaration som avses i 26 kap. 5 § skatteförfarandelagen,

2. redovisningsperioden för mervärdesskatten är ett beskattningsår enligt 26 kap. 11 § samma lag, och

3. deklarationen för mervärdesskatten ska ha kommit in till Skatteverket under perioden 27 december 2019–17 januari 2022 enligt 26 kap. 33, 33 a eller 33 b § samma lag.

3. deklarationen för mervärdesskatten ska ha kommit in till Skatteverket under perioden 27 december 2019–17 januari 2023 enligt 26 kap. 33, 33 a eller 33 b § samma lag.

Anstånd får beviljas för högst *en redovisningsperiod*.

Anstånd får beviljas för högst *två redovisningsperioder*.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 17 januari 2023. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

Anståndstiden får bestämmas till längst ett år, dock längst till och med den 17 januari 2024. Anståndstiden får efter ansökan förlängas med som längst ett år. Anståndsbeloppet ska betalas senast den förfallodag enligt 62 kap. 9 § första stycket skatteförfarandelagen som infaller närmast efter det att anståndstiden upphör.

Denna lag träder i kraft den 5 februari 2022.

² Senaste lydelse 2021:52.

Förteckning över remissinstanserna avseende promemorian Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt

Efter remiss har yttranden över promemorian Utökade möjligheter till tillfälliga anstånd med inbetalning av skatt kommit in från Bolagsverket, Domstolsverket, Ekobrottsmyndigheten, Ekonomistyrningsverket, FAR, Föreningen Svensk Handel, Föreningen Svenskt Näringsliv, Företagarna, Förvaltningsrätten i Malmö, Förvaltningsrätten i Uppsala, Justitiekanslern, Kammarrätten i Stockholm, Konjunkturinstitutet, Kronofogdemyndigheten, Lunds universitet (juridiska fakulteten), Näringslivets Skattedelegation, Regelrådet, Riksgäldskontoret, Skatteverket, Småföretagarnas Riksförbund, Srf konsulterna, Svenska Resebyrå- och Arrangörsföreningen (SRF), Sveriges advokatsamfund, Teknikföretagen, Tillväxtverket, Visita och Åklagarmyndigheten.

Följande remissinstanser har angett att de avstår från att yttra sig: Riksdagens ombudsmän (JO) och Riksrevisionen. Följande remissinstanser har inte svarat: Almega och Lantbrukarnas Riksförbund (LRF).

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 januari 2022

Närvarande: statsrådet Hallengren, ordförande, och statsråden Hultqvist, Damberg, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Ernkrans, Hallberg, Nordmark, Säterberg, Thorwaldsson, Gustafsdotter, Axelsson Kihlblom, Elger, Danielsson, Karkiainen

Föredragande: statsrådet Damberg

Regeringen beslutar proposition Extra ändringsbudget för 2022 – Fler åtgärder på skatteområdet med anledning av coronaviruset